

- ogiltigförklara valet av anbudsgivare,
- tilldela sökandena kontraktet i egenskap av anbudsgivare som lämnat det mest fördelaktiga anbudet,
- i andra hand, tillerkänna sökandena ett skadestånd med 3 852 384,60 euro, om sökandena inte skulle väljas i egenskap av anbudsgivare som lämnat det mest fördelaktiga anbudet i anbudsförfarande INLO.AO-2013-051-LUX-UGIMBI-06,
- förordna att sökandenas rättegångskostnader ska ersättas.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 113 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾

- Enligt sökandena gjordes valet av det mest fördelaktiga anbudet i strid med artikel 113 i nämnda förordning, eftersom de bestämda kriterier som angetts i upphandlingsdokumenten inte beaktades.

2. Andra grunden: urvalsförfarandet var rättsstridigt

- Sökandena gör gällande att de förslag, de bilder och de statistiska beräkningar som bifogats deras anbud inte prövats, eftersom de inte skickats från kontoret i Ljubljana till Luxemburg för beslut.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, s. 1)

Överklagande ingett den 18 december 2015 av DI av det beslut som personaldomstolen meddelade den 15 oktober 2015 i mål-F-113/13 DI mot EASO

(Mål T-730/15 P)

(2016/C 098/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: DI (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaterna I. Vlaic och G. Iliescu)

Övrig part i målet: European Asylum Support Office (EASO)

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som personaldomstolen meddelade den 15 oktober 2015 i mål F-113/13 i dess helhet,
- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning,
- ogiltigförklara EASO:s beslut att säga upp klaganden och följaktligen förplikta EASO att upphäva alla rättsverkningar av beslutet och återupprätta den faktiska situationen i enlighet med detta,
- förplikta EASO att till klaganden betala 90 000 euro sin ersättning för ekonomisk skada och 500 000 euro som ersättning för ideell skada, och
- förplikta EASO att betala klagandens kostnader avseende juridiskt biträde inför personaldomstolen i mål F-113/13 och avseende det aktuella överklagande.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden tre grunder.

1. Första grunden: Klagandens talan kunde tas upp till prövning och talan var grundad eftersom det finns en överensstämmelse mellan grunderna, skälen och de faktiska omständigheterna som anges i det klagomål som skickats under det administrativa förfarandet och de som redogjordes i detalj till personaldomstolen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om tillgång till en rättvis rättegång och brist på en rättvis utredning under det administrativa förfarandet. Klagandens klagomål under det administrativa förfarandet avslogs av samma person som inledningsvis beslutade att säga upp klaganden.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principen om likabehandling vid personaldomstolen.

Talan väckt den 31 december 2015 – Sony och Sony Electronics mot kommissionen**(Mål T-762/15)**

(2016/C 098/62)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Sony Corporation (Tokyo, Japan) och Sony Electronics, Inc (San Diego, Förenta staterna) (ombud: N. Levy och E. Kelly, Solicitors och juristen R. Snelders)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- i första hand ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 oktober 2015 i ärende AT.39639 – optiska diskettenheter, angående ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet, i den del det avser sökandena,
- i andra hand, inom ramen för sin obegränsade behörighet, sätta ned de böter som sökandena ålagts genom detta beslut, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader samt andra kostnader och utgifter i detta mål.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Denna grund, som åberopas i första hand, avser att det angripna beslutet är felaktigt i faktiskt och rättsligt hänseende vad gäller konstaterandet att sökandena deltog i en överträdelse av artikel 101 FEUF genom syfte.
 - Den bevisning som gjorts gällande mot sökandena är inte tillräcklig som stöd för konstaterandet att sökandena deltog i en enda, fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF genom syfte.
 - Det alternativa konstaterandet i beslutet enligt vilket sökandena deltog i separata överträdelser av artikel 101 FEUF genom syfte hade inte styrkts och åsidosatte sökandenas rätt till försvar, eftersom det gjordes för första gången i beslutet.